

relse herom optrykt, jf. nærmere bekendtgørelsesudkastets § 12 med tilhørende bilag.

Lovforslagets § 17 svarer til § 9 i arbejdsgruppens lovudkast, jf. afsnit VIII i delrapporten.

Til § 18

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* påhviler det de enkelte slagtekyllingeproducenter eller en sammenslutning heraf at afholde de ekstraudgifter, som er en følge af den foreslåede kontrol på fjerkræslagterierne, jf. lovforslagets § 9, og den foreslåede stikprøvekontrol i besætningerne, jf. lovforslagets § 10, stk. 1. Bestemmelsen er et udtryk for princippet om brugerbetaling, hvorefter udgifterne ved kontrollen afholdes af de kontrollerede, således at de af det offentlige afholdte udgifter i forbindelse med kontrollen skal dækkes. Opkrævningen af brugerbetalingen må ikke overstige de afholdte udgifter.

Imidlertid findes det hensigtsmæssigt at tillade producenterne at oprette en kollektiv betalingsordning, hvorved betalingen overlades til en sammenslutning af producenter, navnlig fordi den foreslåede besætningskontrol vil være stikprøvekontrol af tilfældigt udvalgte besætninger, så det vil være mest rimeligt at lade samtlige producenter bære udgifterne i fællesskab og ikke kun dem, der tilfældigvis bliver udtrukket til kontrol. Udgifterne vil f.eks. kunne afholdes af Fjerkræafgiftsfonden, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 10.1.5.

I *stk. 2* foreslås det, at producenterne selv afholder udgifterne i forbindelse med den kontrol, der bliver nødvendig på baggrund af, at der konstateres konkrete velfærdproblemer i en producenters besætning. Der gives således ikke mulighed for, at producenterne kan overlade til en sammenslutning af producenter at betale disse udgifter, som alene skyldes, at der rent faktisk er problemer med kyllingernes velfærd hos en bestemt producent. De udgifter, som producenten selv skal afholde, kan f.eks. være udgifter til fødevareregionens opfølgende kontrolbesøg i den pågældende besætning eller udgifter til udarbejdelse af en redegørelse for nødvendige tiltag til forbedring af de påpegede forhold. Der er således også her tale om brugerbetaling, og for at sikre, at det offentlige kan få dækket udgifterne til den nødvendige opfølgende kontrol hos de producenter, der har problemer, foreslås det tillige, at der tillægges udpantningsret for disse beløb, jf. nærmere nedenfor vedrørende *stk. 4*.

Som et almindeligt led i princippet om brugerbetaling er der i *stk. 3* foreslået bestemmelser om morarenter ved for sen betaling. Den rente, som opkræves efter rentelovens § 5, er i henhold til Justitsministeriets

bekendtgørelse nr. 896 af 21. december 1990 om ændring af morarentesatsen i lov om renter ved forsinket betaling, forsikringsaftaleloven mv., ændret til diskontoen med et tillæg på 5 pct.

I *stk. 4* er det foreslået, at der er udpantningsret for de beløb, som er nævnt i *stk. 2* og 3, hvorved der er størst mulig sikkerhed for, at de udgifter, det offentlige i første omgang afholder til kontrol af erhvervmæssigt opdræt af slagtekyllinger i besætninger, hvor der konkret er konstateret dyrevelfærdsmæssige problemer, kan søges inddrevet hos den pågældende producent.

Det fremgår af *stk. 5*, at udgifterne ved slagteriovervågningen og ved kontrolbesøg i besætningerne skal beregnes efter satserne i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr mv. Herved kommer udgifterne til at ligge på samme niveau som udgifterne til den øvrige kontrol, som offentligt ansatte dyrlæger udfører i landbruget. Ifølge § 2, jf. bilag 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 328 af 9. maj 2000 om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr mv. udgør satsen for tilsyn, kontrol mv. for tiden 170 kr. pr. påbegyndt kvarter.

Efter *stk. 6* kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om opkrævning af udgifter og morarenter samt fastsætte et beløb til dækning af omkostninger ved udsendelse af erindringsskrivelser ved manglende betaling. Et sådant gebyr for erindringsskrivelser foreslås skønsmæssigt fastsat til 50 kr. i Justitsministeriets udkast til bekendtgørelse, jf. § 19 i bilaget, hvorved der er taget hensyn til, at gebyret ikke bliver højere end de faktiske omkostninger, der er forbundet hermed. Dette beløb svarer til det af arbejdsgruppen foreslåede beløb, jf. § 10, stk. 3, i arbejdsgruppens lovudkast.

Bestemmelsen svarer til § 10 i arbejdsgruppens lovudkast, jf. afsnit VIII i delrapporten.

Til § 19

Bestemmelsen svarer til § 4 a i dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991 som ændret bl.a. ved lov nr. 183 af 14. april 1993 og lov nr. 80 af 9. februar 1999.

Formålet er for det første at gøre det muligt administrativt at gennemføre eventuelle direktiver fra EU om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd.

Bestemmelsen om hjemmel til administrativ gennemførelse af direktiver blev foreslået indsat i dyreværnsloven i 1992, idet der havde vist sig et behov herfor. De internationale forpligtelser på dyreværnsområdet, der tidligere i det væsentlige forelå som udkast til forordninger, som efter vedtagelsen virker som